

Blepyrus goes off to celebrate, and the Chorus commend their play to the judges

Βλέπυρος

οῦκουν ἄπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καλεῖς γέροντα μειράκιον παιδίσκον; ώς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν, ἦν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἥδη πείζομαι
ἔχω δέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὶ καλῶς.

Χορός

τί δῆτα διατρίβεις ᔁχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασδὶ λαβών; ἐν δσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι.
τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ,
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἄπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ· ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ πιορκεῖν ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὁρθῶς ἀεί,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἔταιραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αī μόνον μνήμην ᔁχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.

Aristophanes Ecclesiazusae 1144-1162

1B 1 2001

προλαγχάνω - be allotted first performance